

KRAP-undersøgelse af mål, indsatser og dermed praksis.

Tjekliste:

Kognitiv: Har vi ladet rygsækken med forudfattede meninger stå på den anden side af broen?

Ressourcefokuseret: Tager vi udgangspunkt i *borgerens* ressourcer?

Anerkendende: Oplever borgeren, at vi i ord og handling ser vedkommende som *ligeværdig*?

Pædagogik: Er vore koordinerede indsatser både respektfulde og effektive?

Ambitioner:

K: Vi undersøger i stedet for bare at fortolke. Borgerens tanker og forestillinger om situationen spørger vi ind til og tager med i betragtning. Vi er opmærksomme på, at *vores* tænkning om og beskrivelse/vurdering af situationen har stor indflydelse – helst positiv.

R: Vi arbejder med den nærmeste udviklingszone, der vil kunne gavne borgeren. Vi tænker sammen med borgeren i en realistisk måltrappe. Vi undersøger om tilsyneladende udfordringer kan være ressourcer (kan fx stærke vaner og tilbøjeligheder spændes for nye mål?). Mål og indsatser har tydelig forbindelse til borgerens kort- og langsigtede livskvalitet.

A: Vi *validerer* borgerens udgangspunkt og de valg vedkommende har truffet frem til nu. Vi ser en *medborger*, der har krav på selv- og medbestemmelse i det omfang, det ikke skader vedkommende selv eller andre.

P: Vi stræber efter den bedste balance mellem borgerens egen og den af os ydede pædagogiske indsats. Vi tilrettelægger den pædagogiske indsats, så den ikke skal overvinde unødigt modstand, fx ved at bearbejde omgivelserne (herunder os selv) og ikke kun borgeren. Et problem/en udfordring (der ikke er somatisk) er næsten aldrig båret alene af én person, men lever i et samspil med omgivelserne – både fysiske og sociale.

Vi samarbejder både med borgeren og med hinanden som kolleger – og tænker KRAP i alle relationer.